

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. június 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A szolgálati feladat alóli kibúvás vétsége miatt ... vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. október 18. napján kihirdetett 42.(II.) Kb.820/2016/5. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. október 18. napján kihirdetett 42.(II.) Kb.820/2016/5. számú ítéletével ... vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.439.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálati feladat alóli kibúvás vétségében, ezért 70 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Kötelezte a vádlottat az ügyben felmerült 51.130,- ft bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője felmentés érdekében fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1089/2016/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben. Indítványozta mellőzni az enyhítő körülmények köréből az időmúlást, figyelemmel arra, hogy az elkövetés, 2016. január 13-a óta még nem telt el annyi idő, hogy az időmúlás értékelhető legyen enyhítő körülményként.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében kétséget kizáró bizonyítékok hiányában a vádlott felmentésére irányuló fellebbezését továbbra is fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy a megállapított tényállás ugyan helyes tartalmilag, viszont hiányos, mert nem rögzíti, hogy az alkohol hogyan került a vádlott szervezetébe. Nem rögzítette azt, hogy a vádlott nem tehetett arról, hogy alkoholt fogyasztott, ezt a körülményt a tudata nem fogta át.. Így az sem állapítható meg, hogy a bírói mérlegelés helyes volt, vagy csupán szubjektív iratellenes megállapításokat tett a bíróság. A védelem szerint kétséget kizáró bizonyíték nem került elő. A vádlott tisztában volt azzal, hogy szolgálatba kell lépnie, alkoholtartalmú italt fogyasztott, és az valóban bekerült a szervezetébe, de kérdés, hogy kellett-e tudnia arról, hogy ténylegesen szeszestartalmú italt fogyasztott. A szakértő ennek a megválaszolását elhárította azzal, hogy nem tartozik a kompetenciájába. Az biztos, hogy nem a szűrtelés során használt oldószertől volt a vádlott szervezetében az alkohol. A nyomozás kezdetén ezzel védekezett, de ezt cáfolták. A svédcsappal kapcsolatban azonban nem köztudomású, hogy alkoholtartalmú. Van belőle 1 %-s, ami lényegében alkoholmentesnek számít. Nem fogadható el az érvelés, hogy a vádlott élete során már fogyasztott alkohol tartalmú italt, ezért tudnia kellett, hogy

az milyen. A védő utalt arra, hogy saját maga is megkóstolta a 40 %-s alkohol tartalmú svédceppet és kizárólag a gyógynövény ízét érezte rajta, nem az alkoholt. Megállapítható tehát, hogy a 40 %-s alkohol tartalmú svédcepp nem olyan gyógynövényes ital, mint például az Unikum. Az orvosszakértő által végzett számítások egyébként éppen alátámasztották a vádlottnak az alkoholfogyasztás időpontjára, és a fogyasztott alkohol erősségére vonatkozó állításait. Jellemzően a vérvételnél eljáró orvos nem is érzékelte az alkohol szagát. Összességében megállapítható, hogy az orvosszakértő nem cáfolta, inkább alátámasztotta a vádlott állítását. Arra azonban nincs lehetőség, hogy a bíróság a saját szubjektumával pótolja a hiányzó bizonyítékokat. Megállapítható ugyan, hogy a vádlott szervezetében alkohol volt, de a terhére rótt bűncselekményt nem szándékosan követte el, illetve ez nem bizonyítható. Védenca tehát legfeljebb a tőle elvárható körütekintést mulasztotta el. Gondatlan alakzata azonban nincs a bűncselekménynek, ezért a védő védenca felmentésére tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy tudatosan nem fogyasztott alkoholt. Tisztában volt azzal, hogy szondázásra kerülhet sor.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéletábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezései nem alaposak.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során megsértette a Be.82.§ (1) bekezdés a) pontjában írt rendelkezést, amikor a vádlott élettársát nem oktatta ki arra, hogy mint a terhelt hozzátartozója a tanúvallomást megtagadhatja. Megállapítható ugyanakkor, hogy a kioktatás elmaradása nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, a vádlott bűnösségének a megállapítására. A többi eljárási szabály betartásra került. Az elsőfokú katonai tanács a tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson érdemi vallomást nem kívánt tenni, rövid, a büntetőjogi felelősségét tagadó nyilatkozatot tett. Felolvasásra kerültek a nyomozás során tett vallomásai, amelyekben tagadta a terhére rótt bűncselekményben a büntetőjogi felelősségét. Ténybelileg elismerte, hogy a szolgálatra jelentkezés idején a szervezetében alkohol volt. Védekezése szerint szándékosan szeszesített nem fogyasztott a szolgálatba lépése előtt, de a 06.00 órakor történt felkelése, illetve a 07.00 órakor történő munkába indulása közötti időben hasi fájdalma miatt az élettársától egy jelöletlen flakonban svédceppet kapott, amelyből kb. egy deciliternyi apró kortyokban elfogyasztott. Nem tudott arról, hogy ez a gyógyhatású anyag alkoholtartalmú.

Az elsőfokú katonai tanács részletes bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek során tanúként kihallgatta a vádlott élettársát, a vádlott szolgálati előljáróját, továbbá a tárgyaláson felolvasásra kerültek további szolgálati előljárók, valamint a vérvételt végző rendőrorvos tanú vallomásai. Ismertetésre kerültek még a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, valamint a Bűnügyi Szakértő és Kutatóintézet igazságügyi orvosszakértője által adott szakvélemények. A vádlott élettársának tanúvallomását a megfelelő kioktatás elmaradására figyelemmel a Be.82.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján bizonyítási eszközként nem lehetett figyelembe venni. Megállapítható ugyanakkor, hogy ez önmagában a tényállás megállapítását, illetve a vádlott bűnössége megállapítását semmilyen módon nem befolyásolta. Az elsőfokú katonai tanács ugyanis az alkoholfogyasztás körülményeit, részletesen vizsgálta. Nem tévedett azonban az elsőfokú katonai tanács, amikor ítélete

történeti tényállásában azt rögzítette, hogy a vádlott bár a vezénylésről időben tudomást szerzett, és tisztában volt a szolgálat ellátására vonatkozó szabályokkal is, ennek ellenére a szolgálatba lépését megelőzően alkoholt fogyasztott, majd pontos időben szolgálattételre jelentkezett. Nem tévedett tehát, amikor nem fogadta el azt a vádlotti védekezést, hogy a vádlott nem tudott arról, hogy alkohol tartalmú italt fogyasztott. Az igazságügyi orvosszakértő azonban szakvéleményében két pontban is nyomatékosan felhívta a figyelmet arra, hogy a 40 %-os Svédcepp alkoholtartalma megegyezik a szokványos tömény szeszesitalok alkoholtartalmával. Ezen túlmenően a vádlott két szolgálati előjárója is úgy nyilatkozott, hogy az eligazítás, illetve az azt követő vizsgálat során a vádlott lehetetlen érezni lehetett az alkoholszagot. Az alkoholfogyasztás ténye tehát kétséget kizáróan bizonyítást nyert.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a vádlott és védője fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak. Megállapítható ugyanakkor az is, hogy az elsőfokú katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a törvényszék katonai tanácsa okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... vádlott bűnösségét a Btk.439.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálat feladat alóli kibúvás vétségében megállapította. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélete 5. oldal 7.-9. bekezdéseiben kifejtett jogi álláspontját. Nem fogadta el ugyanakkor a védőnek a cselekmény gondatlan elkövetésére vonatkozó hivatkozását. Gondatlanságból követi el a bűncselekményt, aki előre látja cselekményének lehetséges következményeit, de könnyelműen bíz az elmaradásában, vagy cselekménye lehetséges következményeit azért nem látja előre mert a tőle elvárható figyelmet, vagy körültekintést elmulasztja. A vádlott a nyomozás során tett, és a tárgyalás során a bizonyítás anyagává tett vallomásaiban nyilatkozott a svédcepp elfogyasztásának körülményeiről, módjáról, tehát arról, hogy azt apró kortyok formájában fogyasztotta el. A tömény szeszesitalok alkoholtartalmával azonos alkoholtartalmú svédcepp ivásánál egyértelműen felismerhető, hogy az alkohol tartalmú ital. A Btk.7.§-ában foglaltak szerint szándékosan követi el a bűncselekményt, aki cselekményének következményeit kívánja, vagy e következményekbe belenyugszik. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott a cselekményt a lehetséges következményekbe belenyugodva, tehát legalább eshetőleg szándékkal követte el. ezt a következtetést az italfogyasztás módja ugyancsak alátámasztja.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítélete 5. oldal végén 6. oldal elején sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, melyek közül az időmúlást az erre vonatkozó helytálló ügyészi indítvány alapján mellőzni kellett. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a szolgálatát átlagosan teljesítő, de a törvénnyel első alkalommal összeütközésbe került vádlott esetében lehetőséget látott a Btk.33.§ (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. Mind a napi tételek száma, mind a napi tétel összege igen méltányosan került meghatározásra. Annak súlyosítására erre irányuló ügyészi fellebbezés hiányában egyébként sincs lehetőség.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéletábrla Katonai Tanácsának végzése a Be.371.§ (1) és (4) bekezdésén alapszik.

, 2017. június 21.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. június 21.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelélül

Iván Erika
bírószági ügyintéző